

Mijn persoonlijk commentaar op de nieuwe Natuurwet van het kabinet Rutte onder de verantwoordelijkheid van minister Verhagen en staatssecretaris Bleker is ingegeven vanuit mijn persoonlijke betrokkenheid met het beleidsveld natuur- en landschapbescherming.

Vanaf 1971 tot en met 2005 heb ik op verschillende plekken en in verschillende functies gewerkt aan de bescherming van natuur en landschap (juridisch medewerker staatsbosbeheer dienstvak natuurbehoud; consulent Natuur, Milieu en Faunabeheer Gelderland, plv secretaris Natuurbeschermingsraad /Raad voor het Natuurbeheer (o.a. advies " Waar een wil is , is een wet" , laatste advies NB-Raad) en senior beleidsmedewerker Directie Natuurbeheer: aanmelding lijst gebieden Habitatrictlijn en aanwijzing SBZ.s Vogelrichtlijn).

De lijn die dit kabinet ingezet heeft met eerst de absurd hoge bezuinigingen op de beheersgelden, vervolgens de ingrepen in de realisering van de EHS en met als dramatisch slotstuk de nieuwe natuurwet betekent niet alleen een trendbreuk maar ook een afrekening met het hele beleidsterrein natuur en landschapsbescherming. De ingrepen in de cultuursector hebben een ware storm van protest opgeleverd. De ingrepen in het terrein van natuur en landschapsbescherming zijn veel ingrijpender en dramatischer aangezien In grote lijnen de rijksoverheid zich wenst te onttrekken aan zijn verplichtingen voor het instandhouden van het erfgoed op het genoemd beleidsterrein met uitzondering van hetgeen niet kan zonder uittreding uit de Europese Gemeenschap.

Het is een beschamende zaak waarmee - het is door menige commentator al gezegd- letterlijk de klok bijna 100 jaar wordt teruggezet. Dat niet allen. De deur gaat wagenwijd open voor onomkeerbare ingrepen in natuurgebieden en cultuurlandschappen en de daarbij behorende levende en "dode" natuur. Daarbij is het duidelijk dat de onderbrenging van het beleidsveld onder het ministerie van E.L.I. louter bedoeld is om die nekslag uit te kunnen voeren. De nieuwe wet heeft een nietszeggende considerance en in een van de eerste artikelen wordt nota bene natuur op een onthutsende manier gekoppeld aan de economie; alle redenen om de natuur in stand te houden zoals beleving, zorg voor een leefbare wereld voor nu en later, bron voor wetenschap enz zijn in een klap van tafel geveegd.

Het beleidsverlies van deze wet is onmetelijk groot; Alleen daarom al mag dit ontwerp niet kracht van wet krijgen.Het zou op zijn minst noodzakelijk zijn een Natuur - en Milieu Effectrapportage uit te laten voeren die het gevolg is van deze nieuwe wet en de daaraan ten grondslag liggende beweegredenen.

Om maar even te noemen: het vervallen van de beschermde natuurmonumenten die er nog waren, het vervallen van alle beschermende regels ten aanzien van de " wezenlijke kenmerken" van beschermde en staatsnatuurmonumenten. het heropenen van de jacht op een groter aantal dieren , zelfs van vogelsoorten die mede aanleiding waren voor aanwijzing als SBZ Vogelrichtlijn; het vervallen van bescherming van leefomstandigheden voor vele plant- en diersoorten. Het overlaten van de beleidsverantwoordelijkheid voor alle natuur buiten NATura2000-gebieden aan gemeenten en provincies via het RO spoor, terwijl het alleszins onduidelijk is of deze bestuurslagen de kennis en mogelijkheden hebben om deze taak waar te maken.

Ik ben voorstander van een herbezinning op de toekomst van dit beleidsterrein vanuit de overtuiging dat een rijke natuur en fraaie landschappen van onschatbare betekenis zijn voor de toekomst ons land en zijn bewoners inclusief onze kinderen en

kleinkinderen. Het is absoluut noodzakelijk dat ook de rijksoverheid zich daarvoor inzet en niet de indruk moet wekken dat natuur en landschapsbehoud en -beheer geen overheidszorg en -aandacht behoeft en - sterker nog - alleen maar lastig is en " onze" (?) aspiraties in de weg staan.